

малко по-послѣ, когато той не дишалъ съ яростъ противъ тѣхъ и твърдѣ наивно възлагалъ надежда за помощъ отъ това племе; когато е вѣрвалъ още, че тѣ, като добри православни християни, ще взематъ участие въ борбитѣ противъ вѣковния врагъ, неговъ и тѣхенъ, и ще се задоволятъ съ отнимането само тѣмъ принадлежащата доля.

Нѣма съмнѣние, че любознателния читателъ ще ни зададе въпросъ: на какво сж основани прибавкитѣ и измѣненіята?

Отговаряме, че това сторихме на основание на своята паметъ, пъкъ и не може да се допусне, че поета е написалъ безобразно стихотворение — таквози, каквото го срѣщаме въ сборката на Гайдаровъ.

Стихотворението „Балкански юнакъ“ бѣхме го прѣписали и заучили наизустъ още въ 1864 г. изъ тетрадката на туку що пристигналия изъ Сливенъ въ Русия, ученикъ на Чинтулова, Цвѣтко Добревъ Горский и така си то остана въ нашата паметъ до днесъ.

Освѣнъ това, безъ прибавенитѣ слогове стихотворението не би отговаряло на правилата и законитѣ на стихотворството.

Що се касае до новата редакция на седмия куплетъ „А отъ сѣверъ храбри руси“, вѣроятно тя се е появила въ разгара на църковната борба, когато на дѣло се доказа, че никаква помощъ отъ бѣломорцитѣ не трѣбва да се очаква за България.

Любопитния трѣбва да знае, че когато четата на Никола Войводовъ въ 1867 г. запѣ: „А откъмъ пладнѣ бѣломорци“, то войводата се изпрапи правъ отъ мѣстото си и каза:

— Протестирамъ противъ „Бѣломорцитѣ!“ Никогажъ българский народъ помощъ отъ тѣхъ не може и не трѣбва да очаква; и въ сжщото врѣме той запѣ: „А откъмъ сѣверъ росиянци“.

Въ сборката на Гайдарова подъ стихотворението „Балкански юнакъ“ не е подписано името на автора му, но прѣводача на това стихотворение отбѣлѣзва, че то е излѣзло изъ подъ перото на Чинтулова.

Намъ е неизвѣстно откъдѣ Н. Бергъ е заимствувалъ патриотическото стихотворение на Д. Чинтулова подъ което